Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

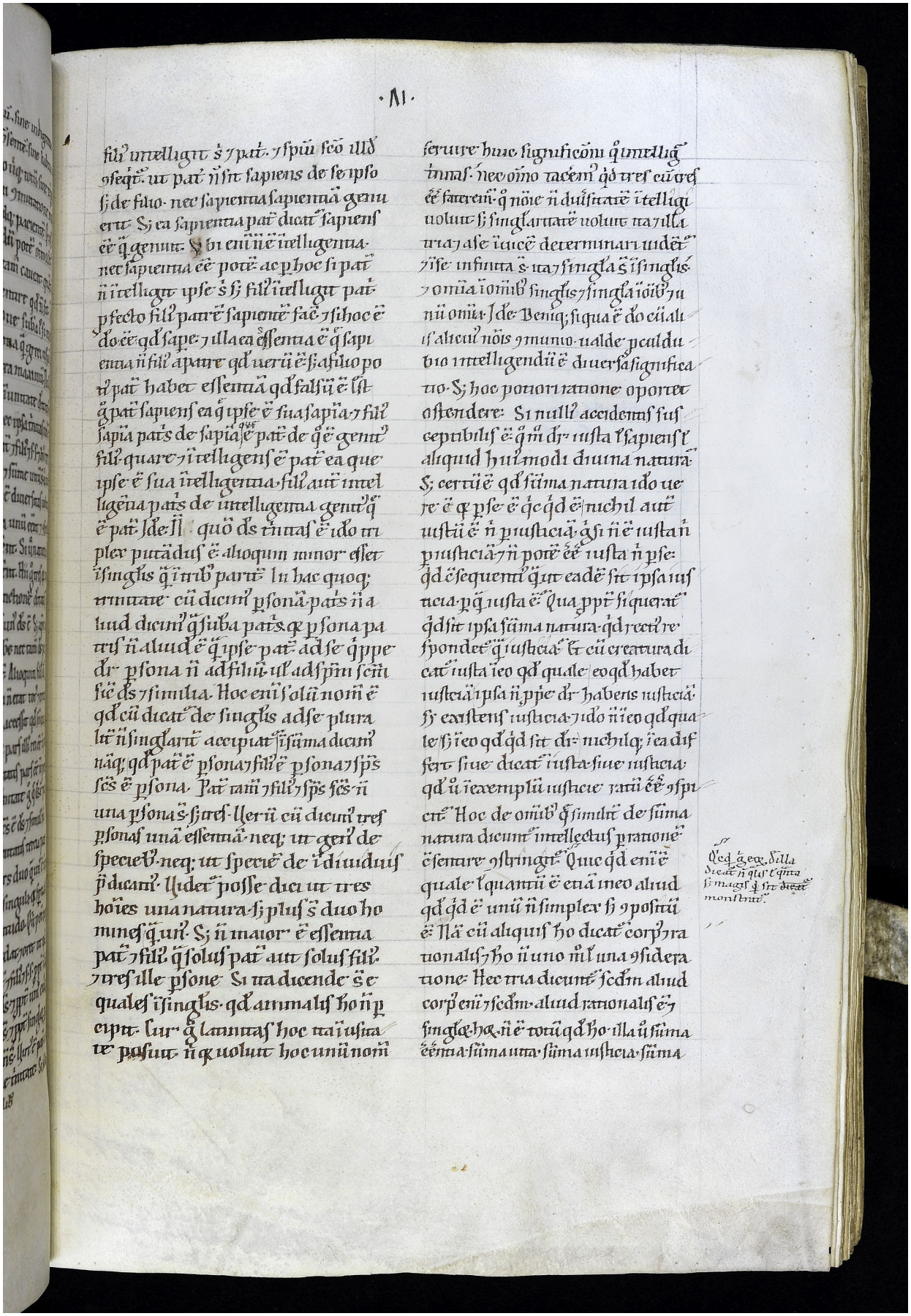

·71·

filio intelligit s; pater. spiritus sancto illud
sequitur. ut pater non sit sapiens de se ipso
sed de filio. nec sapientia sapientiam genu
erit. Sed ea sapientia pater dicatur sapiens
esse quam genuit. Si vero enim non est intelligentia
nec sapientia esse potest. ac propter hoc si pater
non intelligit ipse s; sed filius intelligit pater
profecto filio patrem sapientem facit. si hoc esse
dicere quod sapere. illa ea essentia est quam sapi
entia non filio aperuit quod uerum est. si a filio po
tuit pater habere essentiam quod falsum est. sed
quia pater sapiens est ea quam ipse est sua sapientia. filio
sapientia patris de sapientia quae est pater de quo est genitus
filius. quare intelligens est pater ea quae
ipse est sua intelligentia. filius autem intel
ligentia patris de intelligentia genitus quae
est pater. de quo dicitur. Et quod dicitur esse idem tri
plex putandus est. aliquam minor esse
in singulis quam in tribus partes. In hac quoque
ratione cum dicimus personam patris non a
liud dicimus quam subsistentiam patris. quae persona pa
tris non aliud est quam ipse pater ad se quae propre
dicitur persona non ad filium vel ad spiritum sanctum
sicut dicitur. similia. Hoc enim solum nomen est
quod cum dicitur de singulis ad se plura
lter non singulariter accipiatur. in summa dicimus
nam quod pater est persona. filius est persona. spiritus
sanctus est persona. Pater tamen. filius. spiritus sanctus non
una persona sunt. sed tres. Ille vero cum dicimus tres
personas unam essentiam. neque ut genus de
specieb. neque ut species de individuis
possimus dicere. Videtur posse dici ut tres
homines una natura. si plus sunt duo ho
mines quam unus. Si non maior est essentia
patris. filii quam solius patris aut solius filii.
tres ille persone. Si ita dicendum est e
quales in singulis. quod animalis homo non per
cipit. cur quantas hoc ita institu
tum posuit non quia voluit hoc unum nomen

seruare huic significationi quam intelligi
mus. nec omnino tacemus quod tres cum tres
esse fateamur quia nomen non distinguere intelligi
uolunt si singulariter uolunt ita illa
ria. ita se incipere determinari videtur
. ipse infinita sunt. ita singula sunt in singulis
. omnia in omnibus singulis. singula in omnibus. ita
nunc omnia. sed de Deitate; si quam est dominum ali
is aliquid nomen. munio. valde peculiu
bio intelligendum est diuersa significa
tio. Si hoc potuerit ratione oportet
ostendere. Si nullum accidens sus
ceptibilis est quam dicitur iusta vel sapiens vel
aliquid huiusmodi diuina natura.
Si certum est quod summa natura ideo ue
re est quia ipse est quod est nihil aut
iustum est nisi per iusticiam. quasi non est iusta nisi
per iusticiam. si non potest esse iusta nisi per ipse.
quod consequentem quam ea dicit sit ipsa iusticia. quia iusta est. Qua propter si quaeratur
quid sit ipsa summa natura. quid recte re
spondetur quia iusticia. et cum creatura di
catur iusta ideo quod quale. eo quod habet
iusticiam ipsa non propter dicitur habens iusticiam.
si existens iusticia. ideo non ideo quod qua
le si ideo quod quod sit dicitur nihilque ideo dif
fert siue dicatur iusta. siue iusticia.
quod unum exemplum iusticie tamen est esse spi
ritus. Hoc de omnibus quasi simul de summa
natura dicunt intellectus pro ratione
essentiae. Quae quod enim est
quale vel quantum est eum meo aliud
quod quod est unum non simplex si posuit
est. Nam cum aliquis homo dicatur corporea
tionalis. homo non uno nisi una considera
tione. Haec tria dicuntur secundum aliud
corpus enim secundum aliud rationalis est.
singulae hominum non est totum quod homo. illa autem summa
essentia summa una. summa iusticia. summa

Qcd g eqx. Silla dicat n qlis l qnta si magis q sit dicat monstrat.